

Det er i en forståelse for de historiske erfaringer, at vi er nødt til at styrke de mekanismer, der sikrer, at når regeringen indgår aftaler med Kommunernes Landsforening, så overholdes de aftaler også i større udstrækning, end vi har set tidligere, altså at der etableres en mekanisme, der sikrer, at aftalerne får større vægt, i og med at vi er enige med kommunerne om, at det danske aftalesystem har nogle meget store fordele i forhold til de måder, man regulærer offentlig økonomi i andre lande på, men at det til gengæld forudsætter, at de aftaler, der så indgås, også overholdes; altså at man, når man disponerer over den samlede økonomi inden for den ramme, der nu engang er lagt frem – endda af den tidligere regering, det er jo den samme ramme for offentlig vækst, vi til stadighed forfølger – så også sikrer, at den rent faktisk overholdes set for kommunerne under et.

Det er en af de store udfordringer, vi står med, som jo ikke bliver mindre end tidligere, i og med at der nu bliver 98 større kommuner, og at virkningen på det kommunale landskab, hvis aftalerne skrider, vil slå hårdere igennem, end hvis der havde været tale om 271 mindre kommuner, i og med at det drejer sig om færre store kommuner – altså, vægtningen vil være mere synlig.

Derfor tillægger vi det afgørende betydning, at vi i de drøftelser, vi skal have med Kommunernes Landsforening, kommer frem til en mekanisme i bedste fordragelighed, der er med til på den måde at understøtte og styrke, at det, der betyder mest for det kommunale selvstyre, bliver, at man har en ramme, hvor man disponerer inden for rammen med den største grad af frihed mod til gengæld også at overholde rammen.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal gøre det meget kort, da jeg jo til fulde i sagens natur og ikke bare i sagens natur, men også sådan helhjertet mener det og føler mig dækket ind af alt, hvad finansministeren har sagt, herunder også, at der ligger nogle ganske klare rammer og sigtelinjer for dette års forhandling om den kommunale økonomi. Så i den forstand er der jo ikke noget nyt under solen.

Det nye under solen er jo så, at der i forhandlingerne her til sommer – i virkeligheden med afsæt i hele den diskussion, vi havde i formiddags – skal indgå et element om den fremtidige dialog mellem staten og kommunerne, fordi

2007 jo markerer overgangen til en ny struktur ikke bare geografisk, men også opgavemæssigt og finansieringsmæssigt.

Derfor må og skal den nye kommunale virkelighed jo spille ind på aftalesystemet og relationen mellem staten og kommunerne. Det bærende princip i aftalesystemet er jo, at aftalerne indgås kollektivt, og at der derfor skal være rum for, at de enkelte kommuner hver især kan prioritere indsatsen, som de finder det passende inden for de overordnede rammer, der aftales fra år til år.

Det er jo det helt grundlæggende princip, som også er forudsætningen for at have et stærkt kommunalt selvstyre, og som selvfølgelig også fortsat skal være gældende ved forhandlingerne om aftalen om en kommunal økonomi for 2007.

Med kommunalreformen er kommunerne blevet tilført en række opgaver fra amterne. Derudover vil udligningsreformen sikre det økonomiske fundament under den enkelte kommune i løsningen af disse nye opgaver. Udligningssystemet gøres mere enkelt og gennemskueligt, i og med at der fremover vil være tale om en netoudligning, og ved at en række særordninger afskaffes.

Det giver større forudsigelighed i systemet og en forbedret budgetsikkerhed for den enkelte kommune og bidrager jo i virkeligheden også til at styrke det kommunale selvstyre, fordi man kan regne sig frem til, hvad man har, og man kan regne med det, man har. Man er ikke, som kommunerne har været det historisk, nær så afhængig af særtilskud, der bevilges et år ad gangen. På den måde styrker udligningsreformen det kommunale selvstyre.

Derudover kan jeg jo understrege, hvad jeg også sagde under formiddagens debat, at det handler om at fokusere på mål- og rammestyrt frem for på en mere detaljeret statslig styring, hvorved vi skal sikre kommunerne metodefrihed i opgaveløsningen.

Så jeg kan i virkeligheden henholde mig til mit tidligere indlæg og til finansministerens indlæg, og herunder også til den del af finansministerens indlæg, som jo understreger, hvordan kommunerne selv kan skabe sig et råderum, nemlig ved at sætte fokus på en bedre ressourceanvendelse og ved at have mod til at prioritere. Ikke mindst i den særlige situation, der nu opstår, hvor et antal gamle kommuner med hver deres kultur og tradition glider sammen i en ny, er der jo en enestående historisk mulighed for